

men kommer man saa højt op, at Hjælpen maa siges at udgøre en væsentlig Del af de vedkommendes Underhold, hører Hjælpekassens Opgave op, saa maa de paa anden Maade, enten ved at de falder ind under Fattiglovens § 61, i Henhold til hvilken der er Adgang til, navnlig overfor syge, at yde Hjælp uden Fattighjælps Virkning, eller paa forskellige andre Maader se at skaffe sig det nødvendige; men for Hjælpekassen som saadan ophører Opgaven paa det Tidspunkt, hvor det maa erkendes, at det ikke længer drejer sig om en Hjælp, men om en fast og vedvarende Understøttelse. Dette er den væsentligste Forandring — jeg vil ikke sige Principforandring, thi det har fra alle Sider, saa vidt jeg ved, altid været erkendt, at Hjælpekasserne skulde være Hjælpekasser i egentlig Forstand, altsaa Kasser, der traadte hjælpende til under visse bestemte, kortvarige uheldige økonomiske Forhold for de paagældende.

Lovforslaget indeholder dernæst enkelte Smaaændringer af mere praktisk Art. Det er f. Eks. foreslaaet, at Bestyrelserne skal vælges paa 4 i Stedet for paa 3 Aar, og at Hjælpekassevalglisten skal fremlægges til Eftersyn sammen med Kommunevalglisten. Det er i det hele taget foreslaaet ordnet saaledes, at det bliver muligt at foretage Valg af Hjælpekassens Bestyrelse samtidig med Valg af Kommunalbestyrelse, noget, som vil være en stor Lettelse for Vælgerne, navnlig i de mindre Kommuner. Det kan være, at man i de større Kommuner vil finde, at det tager for lang Tid, men saa har man Lov til at tage forskellige Dage. Men det er altsaa foreslaaet saaledes, at det kan tages samlet, hvor man anser det for mest praktisk. Det er praktiske Ændringer, som jeg antager, ingen vil have noget at indvende imod.

I de tre sidste Lovforslag, som jeg her har nævnt: Sygekasselovforslaget, Arbejdsløshedskasselovforslaget og Hjælpekasselovforslaget, er der for saa vidt den samme Traad, som jeg mener at kunne sige, at de alle hviler paa Princippet: Hjælp til Selvhjælp. At det er Tilfældet for Sygekasse- og Arbejdsløshedskasselovforslagets Vedkommende, fremgaar saa klart og tydeligt af Bestemmelserne i Lovforslagene, at det ikke behøver yderligere at bevise eller klarlægges. Der er her Tale om, at der fra det offentliges Side ydes et Tilskud til Personer, der gennem de paagældende Institutioner, Sygekasser og Arbejdsløshedskasser, har vist, at de

ogsaa selv vil gøre noget for at klare sig i de Perioder, hvor de enten paa Grund af Sygdom eller Arbejdsløshed er ude af Stand til at tjene noget. Men jeg drister mig til at paastaa, at Hjælpekasselovforslaget i Virkeligheden hviler paa det samme Princip, som jeg har søgt at klarlægge i Forbindelse med min Omtale af den nye Bestemmelse om de 180 Kr. i 18 Maaneder, idet Hjælpekassernes Opgave skulde være at yde Hjælp til dem, der i øvrigt væsentligt klarer sig selv. Det skal ikke være Kasser, der gaar ud paa at forsørge de paagældende; i saa Henseende maa vi indtil videre henvise dem til Fattigvæsenet, men saa længe de er i Stand til i alt væsentligt at klare sig selv, er der altsaa gennem Hjælpekasserne aabnet dem Adgang til at holde sig fri af det offentlige Fattigvæsen derved, at de indenfor et kortere Tidsrum kan faa et meget større Beløb af Hjælpekasserne end de 10 Kr., jeg før nævnedes. Det vil i Virkeligheden sige, at Princippet om, at ogsaa denne Lov skal hvile paa det samme Grundlag som de andre to af mig nævnte Love: Hjælp til Selvhjælp, er søgt fastslaaet saa godt, som det nu en Gang kan fastslaaes ved Lov.

Sluttelig gør jeg opmærksom paa, at alt, hvad jeg har sagt her, er sagt under Forudsætning af, at Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd bliver gennemført. Der findes ogsaa i det foreliggende Lovforslag en Bestemmelse om, at Enker efter Mænd, som har faaet Fattighjælp, skal kunne faa Hjælp af Hjælpekasserne, men det gælder, hvad enten de har Børn eller ikke. Men det siger sig selv, at hvis ikke vi faar Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd gennemført, kan vi ikke oprøtholde denne Bestemmelse om de 10 Kr. maanedlig i 18 Maaneder, thi det vil være det samme som at jage Enkerne over paa Fattigvæsenet, naar de 18 Maaneder er ude. Ogsaa dette ønsker jeg at fremhæve, thi naar vi har faaet Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd gennemført, synes jeg, at vi uden at øve Uretfærdighed mod nogen kan hævde Princippet fuldt ud: at Hjælpekasserne skal være virkelige Hjælpekasser, de skal ikke være Understøttelseskasser; men jeg har været nødt til at gøre denne Reservation.

Jeg beder undskyldte, at jeg har brugt lang Tid, men her er Tale om Lovforslag af indgribende Betydning, og det er, som det vil fremgaa af de Tal, jeg har nævnt,